

KU ZBAWIENIU

KU CNOTOM I WARTOŚCIOM

CHWAŁA

- Chwała wiary polega na tym, abyś należycie pojmował Krzyż Chrystusa. Inne krzyże nic mi nie pomogą, tylko Krzyż Chrystusa jest mi pożyteczny. **(św. Ambroży)**
- Największą chwałę oddaje dusza Stwórcy swemu, kiedy z ufnością zwraca się do miłosierdzia Bożego.
- Wiem, że oddam Bogu tę chwałę jakiej się po mnie spodziewa, jeżeli będę się starała wiernie współdziałać z łaską Bożą.
- Naprawdę, wszystkie te męki wydają mi się niczym w porównaniu z chwałą, która nas czeka przez całą wieczność. **(św. Faustyna Kowalska)**
- Walki ducha są męczące, to prawda; ale jakże chwalebne i słodkie jest wyjście z nich zwycięsko! **(św. Franciszek Salezy)**
- Całe dobro, które inni zrobią z naszego powodu, powiększa splendor naszej chwały w raju.
- Ja mam zawsze we wszystkich rzeczach to samo odniesienie: przede wszystkim szukam dobra, którym to dzieło będzie rozbrzmiewać na większą chwałę Boga i na rzecz dusz; jeżeli tak jest, idę naprzód pewny, że Pan nie odmówi mi swojej pomocy.
- Wszystkie nasze zdolności i nasz umysł, wszystkie nasze prace, trudy i poniżenia muszą mieć na celu jedynie chwałę Boga. **(św. Jan Bosko)**

- Nie szukam i nie pragnę chwały tego świata, ale czekam jedynie na wielką chwałę przyszłego świata. **(bł. Jan XXIII)**
- Większa płynie chwała dla Pana z ofiary z twoich talentów, niżli z ich próżnego użycia. **(bł. Josemaria Escriva)**
- Chwała Jezusowi w Maryi! Chwała Maryi w Jezusie! Chwała Bogu samemu! **(św. Ludwik M. De Montfort)**
- Baczmy, abyśmy idąc wielkimi krokami drogą wskazaną nam przez św. Pawła i sami dążyli do niebieskiej ojczyzny i drugich za sobą pociągali, pomagając im tak, jak umiemy, szukając zawsze większej chwały Bożej.
- Chwała Boża i zbawienie dusz! Czyż może być jakiś inny cel wyższy i szlachetniejszy ponad ten?
- Powinniśmy skupiać przy sobie ludzi dobrej woli i wprowadzać ich do pracy dla chwały Bożej, dla obrony i rozkrzewiania wiary. **(bł. Jerzy Matulewicz)**
- Czas spożytkowany na chwałę Boga i dla zdrowia duszy nigdy nie jest czasem straconym.
- Chwała człowieka ma za towarzyszkę smutek. **(bł. Ojciec Pio)**

- ... przygarniajcie siebie nawzajem, bo i Chrystus przygarnął was – ku chwale Boga. **(św. Paweł, Rz 15, 7)**
- Stworzenie (...) zostanie wyzwolone z niewoli zepsucia, by uczestniczyć w wolności dzieci Bożych. **(św. Paweł z Tarsu, Rz 8, 20-21)**
- ... dzięki temu, że Bóg stał się człowiekiem, człowiek uzyskał nadzieję, że i on może dojść do udziału w doskonałej chwale, która z natury przysługuje samemu Bogu. **(św. Tomasz z Akwinu)**

